

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **B. C.**
státní příslušnost Turecká republika
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou sídlem 602 00

Brno, Příkop 8

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2021 č. j. OAM-261/ZA-ZA12-ZA03-2021, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2021 č. j. OAM-261/ZA-ZA12-ZA03-2021, jímž bylo rozhodnuto, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e)

Shodu s prvopisem potvrzuje

zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobce konstatoval, že v posuzované žádosti o mezinárodní ochranu uváděl totožné důvody pro podání žádosti jako v předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou odůvodňoval svou kurdskou příslušností a tím, že Kurdové si nejsou ve svých právech rovni s Turky a jsou ponižováni. Dále zmínil své zadržení z důvodu prokurdských aktivit z doby studií. Popsal také politickou situaci v Turecku, konkrétně zatčení poslanců strany HDP, se kterou sympatizuje. Žalobce uvedl, že ačkoliv není členem politické strany HDP, lze z článků, na které v žalobě odkázal vypozařovat zcela jasnou „náladu“ v Turecku ve vztahu ke kurdským příslušníkům. Od konce roku 2020 probíhají trestní restriřce ve vztahu k členům prokurdské politické strany, které hrozí zákaz. Žalobce rovněž zmínil usnesení Evropského parlamentu o potlačování opozice v Turecku, zejména Lidově demokratické strany (HDP) ze dne 7. 7. 2021, ve kterém je Turecko kritizováno z nedodržování rozsudku ESLP a také se v něm zdůrazňuje nutnost znovu zahájit kurdský mírový proces. Žalobce namítal, že žalovaný nezjistil relevantní aktuální informace ohledně situace týkající se strany HDP. Žalovaný dle jeho názoru vycházel z několika informací vesměs z roku 2020. Žalobce uvedl, že od doby podání první žádosti o mezinárodní ochranu se politická situace v Turecku významně změnila. Proti politické prokurdské straně HDP je od roku 2021 vedeno řízení o jejím zrušení. Postavení Kurdů v turecké společnosti dokresluje jednak popsaná situace, jednak zatýkání členů strany HDP a dále řízení o zrušení politické strany. Jestliže tedy žalovaný uvádí v napadeném rozhodnutí, že situace v Turecku se v podstatě za dva roky nezměnila, není tento závěr pravdivý. Žalobce žalovanému vytkl, že nezajistil žádné podklady mapující politickou situaci v Turecku v roce 2021 a její dopady na kurdské obyvatelstvo. Uvedl, že zprávy, z nichž v napadeném rozhodnutí vycházel, jsou z roku 2019, 2020 a nyní na konci roku 2021 jsou již neaktuální.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na relevantní judikaturu, konkrétně např. na rozsudek NSS č. j. 6 Azs 200/2019, z něhož citoval a uvedl, že zastaralost zpráv nelze posuzovat pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové informace uplynul určitý čas; zastaralá je taková zpráva, která obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je zcela jiná. Pokud se podstatně změnila situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let. Žalovaný konstatoval, že zvažil přípustnost opakované žádosti a zjistil, že se neobjevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele. Nic takového v případě žalobce nenastalo. Žalovaný vyslovil názor, že bezpečnostní situaci v Turecku a postavení kurdské menšiny posoudil na podkladě aktuálních informací a jeho závěry mají

oporu ve spisovém materiálu. Zdůraznil, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 16. 8. 2021 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí, které ve vyjádření specifikoval, seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Totéž bylo umožněno i jeho právní zástupkyni. Ani žalobce, a ani jeho právní zástupkyně této možnosti nevyužili a k danému úkonu se nedostavili.

3. Krajský soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s., ve znění pozdějších předpisů, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Ze správního spisu vyplývá, že dne 20. 4. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti žalobce sdělil, že jeho státní příslušnost je turecká, etnická příslušnost kurdská. Hovoří turecky a kurdsky, nemá žádné náboženské přesvědčení. Sympatizuje se stranou HDP, avšak není jejím členem. Je svobodný, bezdětný. Jeho posledním místem bydliště ve vlasti bylo město Bozova v oblasti Sanliurfa. Do ČR přijel poprvé 26. 10. 2018 na základě víza. Z Prahy po měsíci vycestoval do Německa, kde kvůli zdravotním obtížím vyhledal lékaře. Tam rovněž požádal o azyl, ale v srpnu 2019 ho transferovali do ČR. Žádné jiné, než české vízum nikdy neobdržel. O mezinárodní ochranu v ČR již jednou žádal, nyní se jedná o jeho druhou žádost. Jeho zdravotní stav je dobrý, nemá žádná omezení a ani zvláštní potřeby. O mezinárodní ochranu žádá proto, že jako student vysoké školy v Turecku chtěl pomáhat lidem. V politice se neangažoval, ale byl sympatizantem strany HDP. To vzbuzovalo u vládních složek negativní myšlenky a on se v Turecku přestal cítit svobodně. Nedělal nic nelegálního, ale jeho psychika začala uvadat. Jelikož je Kurd, nebyl brán za rovnoprávného občana a byl ponižován. V době, kdy bylo v Turecku vyhlášeno stanné právo, byl zatčen. Neměl možnost se obhajovat, tři dny byl držen na policii, kde nebyl sepsán žádný oficiální protokol o výpovědi, pouze ho tam drželi, aby zlomili jeho psychiku. Měl rovněž problémy kvůli vojenské službě, kterou v Turecku odmítl absolvovat na základě svých osobních důvodů. Všechny tyto skutečnosti uváděl i v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Dodal, že se již trochu naučil mluvit česky, za pomoci financí z Turecka začal v ČR podnikat, otevřel si kebab restauraci. Jeho restaurace posílá jídlo i potřebným. Nemá žádné špatné úmysly. V případě možnosti bude v ČR žít spořádaný život. V Turecku podle něj není možné žít, je tam špatná ekonomická situace a několik poslanců strany HDP je ve vězení.
5. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou podal 5. 8. 2019. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-697/ZA-ZA11-2019. Předchozí žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce odůvodnil problémy ve vlasti, které souvisely s tím, že je Kurd. Nemohl si najít zaměstnání, rovněž byl jednou zadržen policií. Dalším důvodem byla povinná vojenská služba. Této službě se chtěl vyhnout z důvodu, že je Kurd bez náboženského přesvědčení a s těmito lidmi je podle jeho slov na vojně špatně zacházeno. Správní orgán vydal 31. 7. 2020 rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, které nabylo právní moci 26. 8. 2020. Proti rozhodnutí správního orgánu podal žalobce 8. 9. 2020 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem č. j. 18 Az 46/2020-9 ze dne 21. 12. 2020 zamítl. Rozsudek nabyl právní moci

13. 1. 2021. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost. Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 1 Azs 13/2021-25 ze dne 6. 4. 2021 kasační stížnost odmítl.
6. Součástí správního spisu jsou i další podklady, z nichž žalovaný vycházel, a to Informace Ministerstva vnitra, Bezpečnostní a politická situace v zemi, z května 2021, dokument Mezinárodní organizace pro migraci s názvem Turecko: Přehled údajů o zemi za rok 2020, ze dne 25. 3. 2021, Informace Ministerstva vnitra s názvem Turecko: Turečtí občané kurdského původu, ze dne 25. 11. 2020, Informace Rakouského centra pro výzkum a dokumentaci o zemích původu a azylu - Turecko: Kompletní informace o zemi, ze dne 22. 9. 2020, Informace MV Velké Británie - Turecko - Lidová demokratická strana HDP, ze dne 15. 3. 2021, Informace MV Velké Británie - Turecko: Zjišťovací mise říjen 2019 (Kurdové), z března 2020, Informace MZV Nizozemska - Turecko: Základní vojenská služba, z července 2019 a Zpráva ČTK s názvem Turecko se stává klíčovým hráčem v Afghánistánu, ze dne 19. 7. 2021 a článek Velký obrat: Polsko se pragmaticky sbližuje s Tureckem, ze dne 19. 7. 2021.
7. Ze správního spisu se dále podává, že žalobci a jeho zástupkyni byla dána možnost v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady, či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Ani žalobce, ani jeho zástupkyně této možnosti nevyužili.
8. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
9. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
10. Z citovaného § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu plyne, že opakovaná žádost o mezinárodní ochranu je nepřipustná, pokud žadatel neuvedl nebo se neobjevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Pro posuzovanou věc je podstatné, že rozhodnutí žalovaného musí obsahovat úvahu o tom, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany (viz usnesení NSS č. j. 3 Azs 21/2013-118). V řízení o udělení mezinárodní ochrany je povinností správního orgánu shromáždit dostatečné, aktuální a věrohodné informace o zemi původu žadatele tak, aby na jejich základě mohla být posouzena otázka naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek NSS č. j. 5 Azs 55/2008-71). Obdobně musí být tyto podklady shromážděny a pečlivě vyhodnoceny při posuzování přípustnosti opakované žádosti, jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 6 Azs 15/2019-26. Účelem tohoto řízení je mimo jiné ověřit, zda v zemi původu nedošlo k takovému vývoji situace, že by se dříve zamítnutá žádost o mezinárodní ochranu stala důvodnou. Relevantní jsou jen taková nová zjištění a skutečnosti, které by prima facie mohly mít dopad do hmotně-právního postavení žadatele (viz rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65). Krajský soud činí závěr, že žalovaný v souladu se zákonem shromáždil podklady s informacemi o zemi původu, aktuální v době rozhodování o žádosti, a vyhodnotil je tak, že relevantní nové skutečnosti nepřinášejí.

Nejedná se jen o informace z roku 2020, jak nepravdivě uvádí žalobce, ale také o informace z roku 2021. Podklady jsou součástí správního spisu a žalobce měl možnost se s nimi seznámit, při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a vznést proti nim konkrétní námitky. Neučinil tak a neučinila tak ani jeho zástupkyně. Dle názoru soudu žalovaný povinnost posoudit možné změny situace v zemi splnil a promítl ji i do odůvodnění rozhodnutí. Při posuzování přípustnosti opakované žádosti není cílem, aby správní orgán znovu komplexně vyhodnotil situaci v zemi původu. Zaměřuje se na to, zda se objevily nové skutečnosti, jež by měl vzít v potaz. Tomu plně odpovídá závěr žalovaného, že z jím shromážděných informací takové skutečnosti neplynou. Navíc Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce týkající se jeho první žádosti o mezinárodní ochranu odmítl pro nepřijatelnost usnesením č. j. 1 Azs 13/2021-25 ze dne 6. 4. 2021, tedy v témže měsíci, kdy žalobce požádal dne 20. 4. 2021 znovu o mezinárodní ochranu. Soud tedy zastává názor, že skutkový stav byl žalovaným zjištěn dostatečně, proto soud z důvodu nadbytečnosti neprovedl žalobcem navržené důkazy. Žalovaný si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. V posuzované žádosti o mezinárodní ochranu žalobce výslovně uvedl, že ji podává ze stejných důvodů jako předchozí žádost, přičemž nad rámec stručně popsal i současnou situaci v Turecku a tvrdil, že někteří poslanci strany HDP, se kterou sympatizuje, byli zatčeni. Zmínil též špatnou ekonomickou situaci v Turecku. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že zatčení členů HDP nijak nesouvisí s osobou žalobce. On sám nebyl členem žádné politické strany, a ani nebyl politicky aktivní. V souvislosti s politikou žádným adresným problémům nečelil. Strana HDP, jak rovněž správně uvedl žalovaný, je v Turecku legální a má své zastoupení na všech úrovních turecké politiky, o čemž vypovídá Informace Rakouského centra pro výzkum a dokumentaci o zemích původu a azylu s názvem Turecko: Kompletní informace o zemi, ze dne 22. 9. 2020. Soud rovněž zastává shodný názor jako žalovaný, totiž že žalobcem uvedené nové skutečnosti o vývoji v Turecku se netýkají nějaké zásadní změny situace v zemi původu. Situace v Turecku se za poslední dva roky podstatným způsobem nezměnila. Současně neexistují důvody, pro něž by měl mít žalobce jakékoliv obavy v případě návratu do země, tím méně svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Stejně tak se žádným způsobem nezměnila ani situace tureckých občanů kurdské národnosti. V podrobnostech soud odkazuje na závěry žalovaného na str. 3 – 4 napadeného rozhodnutí, neboť se s nimi zcela ztotožňuje.

11. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a ani žalovaný nezjistil ve vztahu k situaci v zemi původu žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení zastaveno.

12. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 20.12.2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně